

Kedves Olvasóink!

„Mert nincsen jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem, sem rossz fa, amely jó gyümölcsöt hoz. A fát a gyümölcséről lehet megismerni. Nem szednek tövisbokorról fügét, s gyalogszederről sem szüretelnek szőlőt. A jó ember szívének jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember pedig a rosszból rosszat. Hisz a száj a szív bőségéből beszél. Miért mondjátok nekem: Uram, Uram! – ha nem teszitek meg, amit mondok? Megmondom nektek, kihez hasonlít, aki eljön, meghallgatja tanításomat és tettekre is váltja. A házat építő emberhez hasonlít, aki mélyre leásott, és a sziklára rakta az alapot. Jött az árvíz, és az áradat rázúdult a házra, de nem tudta megingatni, mert biztos alapra épült. Aki meghallgatja ugyan (tanításomat), de nem váltja tettekre, ahhoz a házat

építő emberhez hasonlít, aki a házat minden alap nélkül földre építette. Amikor az ár nekizúdult, nyomban összeomlott és romhalmazzá vált.”
(Lukács 6,43-49)

"Hiszen a száj a szív bőségéből beszél." Minden a szív mélyén dől el. A gyümölcs nem az, amit az emberek eredményként szoktak felsorolni. A gyümölcs sokszor az ember reakcióiban tapasztalható, szavaiban érződik, szemében látszik. A szem a lélek tükre - szokták mondani. A gyümölcs az én életem látható, hallható része: szavaim, cselekedeteim, beszédem. Kíváncsi vagy magadra, mik a gyümölcseid? Próbáld megfigyelni, hogyan reagálsz egy váratlan helyzetben. Amikor nem tudsz rá készülni, amikor hirtelen ér valami kellemetlen, amikor ösztönösen rea-

Novemberi imaszándékunk

Nyisd meg szívünket a jóra, Uram!

Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesnek, hogy tápláltunk volna, vagy szomjasnak, hogy inni adtunk volna? Mikor láttunk vándornak, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelenül, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy fölkerestünk volna? A király pedig így felel: Bizony mondom nektek: amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek. (Máté 25,37-40)

További imaszándékaink

December: Add Uram, hogy szeressük a Te betlehemi egyszerűségedet!

Január: Uram, tégy minket a Te békéd eszközévé!

gálsz egy váratlan, felkészülhetetlen helyzetre. Pontosan ott látszanak mindenkinek a gyümölcssei.

Ha az alap Jézus, akkor a gyümölcsök is jézusiak lesznek. Ezen nem azt értem csupán, hogy elfogadom őt, hogy járok templomba. Hanem azt, hogy átadom az életemet számára. Hogy ő van az első helyen - nem verbálisan, hanem valóságosan. Persze ebből időnként ki lehet esni, de akkor tudom, hogy kiestem, és nem gyártok elméleteket, öngazolásokat, hanem újra és újra leborulok a kereszt tövéhez. Ekkor a reakción a váratlan helyzetekben a szelídség, alázat - a másikat megérteni próbálás lesznek. Jöhet az ár - de a ház marad.

Ha az alap (számomra a legfontosabb dolgok) más, (önélegűtség, pénz, hatalom, stb.) akkor a reakciók is ezek alapján fogják az embert mozgatni. Hányszor van úgy az ember, hogy még önmagát sem érti, miért reagált valamire úgy, ahogy. Pedig nagyon egyszerű a képlet: A váratlan támadást bensőm (egóm) úgy érzi, hogy elle-

nem irányul, tönkre, kisebbé, kevesebbé akar tenni, és az énem ez ellen minden erejével szembeáll. Az énközpontú ember nem tud reálsan, csak relatíve megítélni dolgokat. És relatíve esetleg még jogos is lesz, ami ellen felháborodik. Még ha a reakciók eltűlöztek is. És ezt már csak akkor veszi észre, amikor "rogyadozik a ház".

Jézusi alapokon állva nem csak az ellenem irányuló indulatot érzékelem, hanem próbálom megérteni a másik indulatának gyökereit, forrását. Mennyivel könnyebben tudnánk elviselni ilyenkor a másikat? Melyik az az édesanya, aki megharagszik egy hónapos kisbabájára, mert az bepiszkít a pelusba?

Szeretnéd, ha "jó gyümölcsaid" lennének?! Először is engedd, hogy Jézus szeressen téged. Úgy, mint senki más. Engedd, hogy Jézus szeretete átjárja tested, lelked. Keresd a vele való találkozásokat. Engedd, hogy ő formálja át lelked. Érezd át, hogy valóban ő a szőlőtő, melyből minden élet-

erőd származik. És akkor - csak akkor megtapasztalod, hogy neked nincsenek is gyümölcsaid - de te magad vagy a gyümölcs.

A 2016-os év Ferenc pápa jóvoltából az irgalmasság éve. Ugyanakkor a Mécses életében a hálaadás éve is. Egyszerre próbáljuk a testi-lelki irgalmasságot gyakorolni a társadalom legelesettebb rétegében, és adunk hálát Isten Szentlelkének erejéért, amelyet nap-mint nap megtapasztalva próbálunk utunkon haladni.

Kérem Isten áldását egyesületünkre, életére, munkásságára, mindazokéra, akik ma is segítik feladataik elvégzésében. Kérem Isten áldását mindazokra, akik a Mécses Szeretetszolgálat által jutnak el Isten megismerésére és megszeretésére. Isten tegye teljessé bennük-bennünk, amit megkezdett!

Szeretettel:

Vagner Mihály
ügyvezető elnök

„A szívnek kezekre van szüksége...” - Mécses Levelező Szolgálat

„A szívnek kezekre van szüksége...” – a Mécses Levelező Szolgálat tagjainak csendes, de annál jelentékenyebb munkája e mondaton alapul.

Az évek során több száz elítélthez próbáltunk meg leveleinken keresztül odafordulni, lehajolni és a Gondviselő Isten szeretetét továbbadni, mialatt szívünkben megannyi izgalom, várakozás és reménység munkálkodott, vajon tudjuk-e valóban szeretni ezeket az embereket, sikerül-e a szere-

tet hiányának falait áttörnünk, örömet okoznunk, gyümölcsöt teremnünk...

Az utóbbi években bár a levelező szolgálat létszáma megcsappant, a levelezést vállaló testvérek lelkesedése töretlen. Jelenleg 25 fő tagja aktívan szolgálatunknak, de folyamatosan fogadjuk az igényeket, megkereséseket a börtönlelkészekről, börtönmissziós munkatársaktól, és igyekszünk mihamarabb levelező társat talál-

ni a jelentkező elítélteknek. Szolgálatunkhoz újabb és újabb kezekre és nyitott szívekre van szükségünk. Bárkit szívesen látunk körünkben, aki meghívást érez erre a sokszor nem könnyű, áldozatos, a valódi felebaráti szeretetet megélő missziós, lelkigondozói munkára! De hogyan is néz ki mindez a gyakorlatban? Ehhez a kérdéshez visz közelebb levelező szolgálatunk vezetőjének néhány személyes gondolata saját munkájáról:

A levelezést 2009-ben kezdtem el. Már a nyolcvanas évek végén kerestem a lehetőséget, de akkor még nem találtam ilyen jellegű szolgálatot. Így a gyerekeim tinédzser-korba jutásakor találkoztam egy hölgygel, aki tudott a Mécses létezéséről, s Ő adta meg az elérhetőséget. Zsókához irányított, aki minden segítséget, támogatást megadott a levelezés elkezdésében. Hálával tartozom neki a szeretetért, amivel fogadott.

Ami elindított ezen az úton, az az érzés és tudás, hogy minden em-

berben ott található az eredendő tudat, a mag, amely mindenkit összeköt, s ehhez a szereteten keresztül el lehet jutni azoknál az embereknél, akik ezt engedik. Mert sajnos kondicionáltak vagyunk, előítéletektől, belénk nevelt elvárásoktól vezérelve élünk, s ez úgy tűnik, némely embernél áthatolhatatlan falat emel, ami nem ledönthető. De élni kell a bennünk rejlő lehetőséggel, ami lelkielőformájában adatott, s adni! Ha van fogadókészség, akkor minden rendben, ha nincs, akkor is megéri próbálkozni, tapasztala-

tom szerint semmi nem múlik el nyomtalanul.

A levelezőtársaimmal sok pozitív tapasztalatom volt. Szabadulásuk után is megállták a helyüket. Az őszinte bizalom nagyon fontos számukra. Nagyon fontos, hogy igazán figyelemmel forduljunk feléjük, mert a felszínes érdeklődés nem teremt bizalmas légkört. Persze "puhának" sem szabad lenni velük szemben, érezniük kell az erőt, ami keretet ad az életüknek, életünknek, a létezésnek.

A szeretet nem luxus - Karácsonyi csomagküldő szolgálatunk

A Mécses Szeretetszolgálat azt a közvetítő szolgálatot vállalta fel, hogy a hazai börtönökben élő fogvatartottak találkozhassanak Jézus Krisztus megbocsátó szeretetével, ezáltal lehetőségük nyíljon egy új élet kezdésére. Arra kérjük a jó szándékú embereket, hogy anonim módon, a Szeretetszolgálat közvetítésével karácsonyra egyszerű élelmiszer-csomagot küldjenek olyan fogvatartottnak, akiknek nincs külső kapcsolatuk.

Részletek a honlapunkon találhatóak: mecses.vaciegyszeghazmegye.hu

Jelentkezés: mecsesbp@gmail.com

Bruno Ferrero – A Bolt

Egy fiatalember azt álmodta, hogy benyitott egy boltba. Eladóként a pult mögött egy angyal várta.

- Mit árulnak itt? – kérdezte a fiatalember.

- Mindent, amit csak kíván – válaszolta udvariasan az angyal.

A fiatalember elkezdte sorolni: - Kérem az összes háborúk végét az egész világon; több igazságot a kirekesztetteknek; türelmet és nagylelkűséget az idegenek részére; több szeretetet a családokban; munkát a munkanélkülieknek; nagyobb összetartást az Egyházban; és még... és még...

Az angyal félbeszakította: - Uram, nagyon sajnálom. Ön félreértett engem. Mi nem gyümölcsöt árulunk. Mi csupán magot adunk el.

Jézus egyik példabeszéde így kezdődik: „A mennyek országa hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe...”

A mennyek országa mindig csak egy mag. Kicsiség, szinte jelentéktelen kezdet. Az Isten maga is úgy jött a földre, mint mag, kovász, kicsinyke rügy.

A mag csodálatos valami. A legnagyobb fa is pici magból születik. A te lelked egy kert, amelyben el vannak vetve a legnagyobb értékek és vállalkozások magvai.

Hagyd kicsírázni és felnőni őket?

(Forrás: Bruno Ferrero: Ami fontos: a rózs... Don Bosco Kiadó, 2009. - Közzétéve a Don Bosco Kiadó engedélyével, melyet ezúton is hálásan köszönünk!)

Isten irgalmassága és életünk görbe vonalai

Nyár közepén, kispaptársaimmal együtt látogattuk meg Miskolcon a fiatakorúak börtönét, ahol a következő kérdést adták ki nekünk, amiről a srácokkal beszélgetnünk kellett: „Milyen érzés számodra, hogy szeret Isten?” Az egyik fiú azonnal rávágta, elég sok obszcén kifejezéssel megtűzdelve, hogy „egy fikarcnyit sem érzem, hogy szeretne az Isten, be vagyok ide zárva!” Szóval elég abszurdnak éreztem, hogy a szó legnegatívabb értelmében „papoljak” fogvatartott embereknek Isten szeretetéről és irgalmasságáról.

És bizony, fel is merülhet bennünk a kérdés: irgalmas egyáltalán a mi Istenünk? A Teremtő szeretetéről beszélgetve, a miskolci fogvatartott fiúk ezt a kérdést szegezték nekünk: Ha ennyi borzalmas dolog van a világon és a saját életünkben is, hogyan engedi meg ezt a mindenható Jóisten? Ha annyira jó, ezek szerint nem elég nagy erejű ahhoz, hogy ezeket megakadályozza. Ha viszont tényleg mindenható és mindent megtehet, ám megengedi életünk szörnyűségeit, akkor valójában nem is annyira jóságos. Mégis, hol marad Isten irgalmassága? Teljesen jogosak ezek az őszinte kérdések, hisz

szinte mindannyian tapasztalhatjuk azt, hogy ahelyett, hogy a Gondviselő a nevének megfelelően gondoskodna rólunk, egész földi létünk vonala tele van görbe vonalakkal és kilengésekkel.

Ám épp ezeken a görbe vonalakon keresztül tapasztalható meg a Teremtő valódi irgalmassága, hisz ahogy a keresztények körében gyakran hangoztatott mondat is kifejezi: „Isten görbe vonalakkal is tud egyenesen írni.” Hogyha átgondoljuk az életünket, szerintem mindannyian találhatunk legalább néhány olyan eseményt, amikor a gondviselő Isten úgy kanyarította az eseményeket még a gyarlóságainkból, és feleslegesnek tűnő dologból, vagyis a görbe vonalakból is, hogy végül egyenes vonal lett belőlük – Isten és az üdvösség felé.

Ám olyan érzésünk is lehet, hogy maga Isten helyezi bele életünkbe a rosszat. De ez nem igaz, hisz Isten minden jónak a forrása. Ő ezeket a rossz dolgokat, görbe vonalakat tényleg csak megengedi az életünkben – ha nem így tenné, az emberi szabad akaratot kötné gúzsba. Gyakorlatilag nem lennénk mások, mint valamiféle bábok, akik gondolkodás nélkül követik a Teremtő akaratát – Isten pedig nem robotokat akar, hanem lélekben szabad embereket, akiknek lehetőségük van Isten ellen is dönteni. Az más kérdés, hogy utólag a Mindenható tényleg képes ezeket a kilengéseket is úgy igazgatni az életünkben, hogy végül minden a helyére kerüljön.

A másik félreértés talán az lehet, hogy az ember elbízsa magát. „Ha Isten úgyis helyrehoz mindent, teljesen mindegy, hogy hogyan is cselekszek.” De akkor tényleg teljesen mindegy, hogy hogyan is élünk? Felesleges

küszködnünk a bűneink ellen, hisz Isten úgyis mindent helyrehoz?

Mennyei Atyánk mindenhatósága tényleg képes arra, hogy életünk görbe vonalaival is egyenesen írjon, de maradjunk még a geometriából vett példánál: mi is a legrövidebb út két pont között? Az egyenes vonal. És bizony itt jön be a képbe a saját felelősségünk a saját életünkkel kapcsolatban. Hisz eljuthatunk akár mindenféle buktatókon keresztül is Istenhez, de a kérdés az, hogy ez megéri-e. Mert ahogy Jakab apostol írja levelében, minden tökéletes ajándék felülről van, leszállván Istentől, a világosság Atyjától.

Ez a „minden tökéletes ajándék” pedig nem más, mint Isten önmaga. Isten saját magát ajándékozza nekünk. Amennyire tőlünk telik, próbáljunk meg a legrövidebb úton eljutni Hozzá, egész létünk forrásához – abban pedig nyugodt lelkiismerettel bízhatunk, hogy amit esetleg nem tudunk helyrehozni életünkben, azt Isten kegyelme kiegyenesíti. Ámen.

Egy görögkatolikus kispap

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat
Magyar Börtönpasztorációs Társaság
Felelős kiadó: Vagner Mihály

1327 Budapest, Pf. 30.
Újpest/3. posta

mecsesbp@gmail.com
mecses.vaciegyszegye.hu